

RAIKKÜLA

KOLHOOSI JUHATUSE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

Nr. 10 (28) OKTOOBER 1989

*Kured lä'evad —
kurjad ilmad,
haned lä'evad —
hallad taga.*

23. septembril astus sügis oma ametlikesse õigustesse. Telefonitraadid on kuidagi märkamatuult väikestest laulumeistritest kuldnokkadest-päasukestest tühjaks jäänud. Alles need kurepoisid tegid esimesi arglikke lennukatseid, nüüdseks on sookurgede kluu-kluutavad kolmnurgad ammu järjest hallinevasse sügistaevasse kadunud. Hanedki on oma sügisrände teinud. Tihane käib aknasse piilumas ja koputab: ära mu talvist toidulauda unusta!

Puud puistavad lehti oma kuldkollasest rüüst ja hommikuti krabiseb rohi jalge all.

Sügis, sügis.

Põllumees lõpetab viimaseid väliseid toimetusi. Ta jääb oma tööga rahule.

Sügis on sel aastal helde olnud ja jääb kauaks meelde õunalõhnalise ja saagirohkena.

Mälestuste radadel

21. septembri pärastlõuna Raikküla klubis. Maja ette veereb iga masti sõidukeid. Välja astub hallipäiseid tarmukaid mehi Märjamaalt, Raplast, Vigalast, Kohilast, ühesõnaga sõjaveterane igast rajooni nurgast, keda tervis ja aastad veel liikuda lubavad.

Rajooni parteikomitee ja rajooni täitevkomitee algatusel tullakse kodurajooni fašistlikust okupatsioonist vabastamise 45. aastapäeva pidulikule koosolekule.

Kohe, kohe palutakse saalis meeldivalt kaetud laudade taha istet võtta.

Koosoleku juhatab sisse

partei rajoonikomitee osakonnajuhataja Ilmar Kesselmann.

Ajavaimust kantud emotsionaalse kõnega pöördub endiste korpuse poiste poole rajooni parteikomitee esimehe sekretär Hain Kaur.

«Kogu Pihkvamaa on täis obeliske, enamasti nimedeta, vahel harva on seal lilli... Kuid Porhovi, Hilovos, Staraja Russas ja mitmel pool mujal magab mullas igavesti nooreks jäävaid Eestimaa mehi. Kas me teamegi, kus on nende ainus ja ajatu mustast mullast kodu, kas me teame, kui palju neid seal on. Hiljem tulid Veliki-

je Luki, Narva, Sörve ja Kuramaa. Rääkimata üksikhaudadest, rääkimata nendestki haudadest, mida vahepeal oli kombeks olematuks teha ja buldooseri tasaseks ajada.»

... «Tänased veteranid on andnud rahu ja võidu heaks osa oma noorusest, oma tervisest. Ja ei ole enam nende süü, et need rahupäevad pole olnud mitte alati sellised, nagu unistati sõjaväljal.»

Harri Kuusemetsa kõnest jäi kõlama: «Sõjaveterane on rajoonis jäänud veel neljasaja ringi — iga aasta hõrendab me ridu. Meid pole unustatud. Viimasel ajal kipusime liigagi tähelepanu alla sattuma. Eesti mehi sai surma nii siin- kui sealpool rinnet. Ometi oleme ühed

inimesed kõik ja oma saatust pole mitte alati olnud võimalust ise vabalt valida.»

Soojad sõnad kõigile ja lilleõied Raikküla meestele annab üle esimees Peeter Alasepp.

«Poisid, kas teil meeles on veel?» meloodiaga juhatab kontserdi sisse sõjaveteranide ansambel «Tasuja».

Oma särtsaka ja humoorika eeskavaga võidab saalisolijate sooja poolehoiu kvartett RAM-4.

Lastakse söögil-joogil hea maitsta, sekka lõputud küsimised-kostmised: «Kas mäletad...?»

Laiali minnakse veidi õhetavate põskedega ja jutukalt, kindlas usus jälle peatselt kohtuda.

Oleks minu olemine

Olen sündinud 15. detsembril 1957. a. Tallinnas. Olin kuueaastane, kui ema viis mind rajooni lasteringi. Seal saingi siis oma esimesed tantsud ja laulud selgeks. Esimesse klassi läksin Tallinna 46. Keskkooli 1965. aastal. Mind võeti kooli koreograafiansambli «Pähklipureja» liikmeks. Nii olingi üheteistkümneks kooliaastaks sidunud end tantsuga.

Keskkooli lõpetasin 1976 ja läksin oma ammust unistust Tartu Riiklikku Ülikooli täide viima. Nimelt oli mulle

juba kaheksandast klassist se'ge, et minust peab geoloog või geograaf saama. Tartusse sisse aga ei saanud ja nii läksingi sama aasta sügisel Siberisse oma sundaega teinima. Õnneks NSVL ja Hiina RV piiritülide lahendamisele meie väeosast kedagi ei saadetud ja nii olingi 1978. a. sügisel kodus tagasi. Peas keerlesid jälle edasiõppimise mured. Tartusse aga ma enam tagasi minna ei kavatsenud.

Läksin esialgu tööle. Pärast Kirovi kalurikolhoosis töötamist astusin 1979. a. õppima Tallinna Pedagoogilise Instituuti. Minu erialaks sai kultuurharidustöö ja lisaerialaks tantsujuhtimine. Instituudi lõpetasin 1984 ja tööle suunasin end ise Tallinna 46. KK tantsuansambli «Pähklipureja» juurde. Seal olin ansamblijuhi assistendiks. Pärast nelja aastat töötasin aasta Tallinna 62. KK direktori asetäitjana kooli- ja klassivälise töö alal ja nüüd siis 9. oktoobrist töötan Raikküla kolhoosi klubis.

Olen abielus.

Pärast sõjaväge hakkasin tantsima rahvatantsuansambli «Randlane». Heino Aasalu juhendamisel oleme kõikidel tantsupidudel osalenud. Ise olen oma Tallinna 13. KK laste-rahvatantsurühmaga koolincorte tantsupeol esinenud. Mulle meeldib ka laulda ja fotograafiaga tegelda.

RAIKKÜLAS

oleks minu soov luua laste ja täiskasvanute segarahvatantsurühmad. Õpiksime ka vanu seltskonnatantse. Mure on aga see, kes hakkaks tantsutunde klaveril või akordionil saatma. Päriss esimeste klasside lapsed võiksid balletiringis käima hakata. Kuuldavasti on piisavalt ocalejaid rütmika- ja diskotantsuringis.

Selge see, et sellises kenas majas peaks olema üritusi igas vanuses inimeste'e. Tegutsema hakkab ehk pereklubid, arutama peaks pensionäride kooskäämise võimalusi. Lapsed, olenemata nende vanusest, lõvad vahest kõikides neile pakutavates ette-

võtmistes häbenemata kaasa.

Raikküla klubis loodaks näha huvitavaid inimesi, sõnakunstnikke, häid teatrietedusi, ansambleid jne. Tore oleks külarahval vahest ka mujale teatrisse või kontserdile sõita.

Arusaadav seegi, et väga palju sõltub ka kohalikest elanikkonnast endast. Kui kõik kriitiseerijad tu'eksid oma mõtete ja ettepanekute-ga klubisse ning ise üritusel agaralt kaasa lööksid, siis saab peagi selgeks, et kohaliku kultuurielu edendamiseks saavad ka nemad kaasa aidata ja elu huvitavamaks muuta.

Loodan, et tegutsema hakkavad taas kõik eelmise hooaja ringid. Sooviksin nende juhendajatega peagi kohtuda.

Ja veel. Kui kellelgi on ettepanekuid, kuidas baar kord kuuski t'õle panna, siis tulgu oma nõuannetega klubisse.

Lugupidamisega

PEETER PALUSOO

Ühiselt koosolekult

PARTEIKOOSOLEKUST septembri lõpus võttis osa partei rajoonikomitee sekretär Adolf Miilmann, kes arutles ajakirjanduses avaldatud EKP tegevusprogrammi projekti seisukohtade üle.

Ettekandja märkis, et nii EKP tervikuna kui ka Rapla rajooniorganisatsioon eksisteerib praegu poliitiliselt küllalt keerulises ja vastuolulises situatsioonis. Liikmeskond väheneb, toimub enesepuhastus. Käesoleval aastal on rajooni parteiorganisatsioonist kaheksa kuu jooksul mitmesugustel põhjustel lahkunud 82 inimest. Liikmeks on astunud 3. Järgmisele büroo istungile on taas laekunud üle paarikümne lahkumisavalduse. On vähe tõenäoline EKP iseseisvumine suveräänses vabariigis.

Nõukogude Liidu kui meie ühiskodu mõtte kohta arvab EKP KK I sekretär Vaino Väljas: «Nõukogude Liit võib küll olla meie ühiskodu, kus igal ühel on oma tuba, kuid ta ei tohi muutuda ühiselamuks.»

Üheks lahkumise põhjuseks märkis kõneleja küllaltki kõrget liikmemaksu. Pealegi laekuvad need kõik NLKP Keskkomiteesse, kust siis

näpuotsaga jaotatakse vabariigile tagasi. Nii lubatakse praegu jätta partei algorganisatsiooni käsutusse 3% laekunud rahast, mis näiteks Raikkülas tähendab 10–12 rubla kuus. Selle eest ei saa ühte lillekorvigi osta.

P. Alasepp: «Arvan, et avaldatud tegevusprogramm on küllaltki üldsonaline. Konstitutsiooni 6. paragrahv tuleks kaotada. Maainimest huvitab selline partei, kes teda toetab.»

A. Miilmann tutvustas ka eelseisvate kohalike nõukogude valimiste probleeme ja saadikukandidaatide jagunenemist valimisringkondade lõikes.

Rajooni volikogusse on kokku 36 mandaati, sellest Raikküla piirkonnal kaks. Kohalikkude valla volikogusse 11 mandaati, sellest Raikküla 4. Saadikukandidaate saab üles seada 26. oktoobri-ni. Praegu mingisugust projekti tulevase maakonna ja valdade kohta rajoonis ei ole.

EDASI JÄTKUS VOLINI-KE KOOSOLEK. Koosolekule oli tembutamise pärast välja kutsutud mehhanisaator Maidu Altmets. Tema suusõnalisest selitusest: «Sõitsin juuatais peaga põllul traktoriga ringi,

solvasin üht naisõpetajat ja lõpuks sõitsin ühele kartulikuuhjale traktoriga otsa.»

Noormehe teguviisi kohta öeldi õigustatult õige krõbedasti, kuid samal ajal toodi esile ka tema positiivseid jooni. Lõpuks mõisteti noormehe tegu hukka ja avaldati noomitus. Süüdlasele anti veel kord võimalus oma prestiiži taastada ning juhi-lod tagastati.

Tõuluuside pärast oli välja kutsutud Ermet Saava, kuid mees ei pidanud vajalikuks (või ei julgenud?) kohale ilmuda. Kuna süüdlas oli varem püütud mõjutada ja karistatud, oli otsus: heita kolhoosiliikmest välja alates 26. septembrist 1989.

Edasises arutelus kerkis üles rida küsimusi:

- miks sügisel ei edene enam silo varumine?
- miks põldudel on ikka koristamata põhku?
- miks tarklusevabrik pole õieti tööd alustanudki?
- miks on langenud mehhanisaatorite töötaju?
- miks ristkuseemne põld sisse küntakse, kuigi on alles esimese aasta ristik?
- kes on süüdi, et tehti kartuli suurkuhi, mis lõpuks buldooseriga kokku lükati ja siis katmatult tuule ja päi-

kese kätte pleekima jäeti? Peaagronoom J. Kildvee: «Punase ristiku seemet võetakse ainult ühel aastal ja küntakse siis ringi.»

Põhuga olime järjel senikaua, kuni ruloonpress korralikult töötas. Hiljem, kui ruloonpress streikima hakkas, olimegi kõhuli. Nüüd peenesteme põllule jäänud põhu ja künnname sisse.»

Kartulit nähakse ainult agronoomide poole pealt, kuid et tärglisetsehi hakati juba poo'est talvest remontima ja praktiliselt pole ta tänaseni t'õle hakanudki, siis pole meil kartuliga mingit võimalust manööverdada. Huvitav, kust need remondirahad võetakse, toodangut pole ollagi?

Silo koristamiseks ei jätku E-290. Ega ühe kombainiga t'õd ei tee.»

Mehhaanik Ain Altmets: «Homme hommikul on kaks kombaini rivis.»

Autojuht Vello Kalda: «Rahvas tahaks rohkem esimehega kontakti võtta, samuti oleks hea, kui partei sekretär inimeste seas ringi liiguks.»

Raamatupidaja Laine Oga: «Esimeest on heal juhul ühel päeval nädalas majandis näha.»

(Järg 4. lk.)

Ühiselt koosolekult

(August 2. lk.)

Erimees Peeter Alasepp: «Tulemuslik majandamine muutub iga päevaga aina keerukamaks. Et kuidagi omadega mäele tulla, tuleb tõesti lausa iga päev ratastel olla.»

Autojuht Leino Luks: «Minu arust on agronoomiateenistus meil ikka tõesti mada. Ega see esimehe asi üksinda ka ei aita, kui tal õigeid (pea)spetsialiste toeks pole.»

Konsultant Eino Mikomägi: «Võib olla ma pole tahtnud või suutnud teie agronoomiasaladustesse tungida, kuid teil puudub teenistuste omavaheline koostöö. Mis puutub kellegi vastutusse, siis vastutada saab see, kellel

on võimalus ka ise otsustada.»

Kui rääkida peremehetundest, siis peremehel peab olema omand. Omandita pole ka peremeest. Tuleks hakata süüdlasteit kahjusid sisse nõudma, mis on tekkinud kellegi lohaka tegevuse või tegevusetuse läbi. Soovitan lasta teha uuring majandis valitsevate siseepingete lahendamiseks ja maandamiseks, kuid pean ütleva, et see on päris kallis lõbu. Jääb üle oma probleemid ise lahendada. Arvan, et peagronoom Kildveel on piisavalt erialaseid teadmisi, kuid tal pole, kellele toetuda. Hea agronoom on see, kes on ühes kohas töötanud vähemalt 10

aastat, st. tunneb majandit läbi ja lõhki.

Sügisikünni kvaliteet keskuse ümber on enamvähem korralik, aga ääremaadel — kohutav.»

Viljasaagikuseks punkrikaalus kujunes 29,6 ts/ha, kogusaak 2220 t.

Kartuli hektarisaak 193 ts, üldsaa 1833 t.

Raskusi on liha realiseerimisega. Leping nägi ette realiseerida 400 siga, tegelikult suutis kombinat sel kuul vastu võtta ainult 100 siga. Tekib sõda ülekuulu ja loomade üleasustus.

AVALDUSTE LAHENDAMISEST.

Otsustati müüa soodustu-

sega Ahnepere (Vei) maja Viime Kullerkupuule;

— eraldada Urmas Palloni-le chituskruunt Raela külla (Jaaneri kasesalu juurde);

— eraldada Ene Raidjõe ehituskruunt 0,25 ha ja 0,75 ha Čueaiamaad pikaajaliseks kasutamiseks (endine mahapõlenud Tõnumäe talu); 1992. a. on kavas sinna asetada maalikunstnik professor Joh. Võerahanso mälestuskivi tema sünnikoha tähistamiseks;

— mitte kinnitada juhatus otsust Ahnepere (kus seni elavad Kullerkupud) maja müügi lubadust perekond Rekkarole, kuna kumbki ei asu kolhoosi tööle. Jätta majaja kolhoosile.

Juhatuses otsustati

Kehtestada alates 13. oktoobrist tootval tööl töötajatele tööaeg kella 8—16, lõuna 12—13.

Kontoritöötajate tööaeg aasta ringi 8—17, lõuna 12—13.

Pöörduda taotlusega a/ü-komitee poole Sulev Oksaare ja Erich Salujärve vallandamiseks seoses pidevate tööluusidega.

Tööluusidega sammusid septembrikuus esirinnas Sulev Oksaar — terve kuu, Erich Salujärv — 12 tp.,

Peeter Pärdi — 18 tp., Vladimir Ilsi — 8 tp., Olev Puntso — 5 tp., Armin Valtari — 18 tp. Väiksemaid patuseid pealekauba 12 inimest. «Eesrindlaste» panust arvestatakse muidugi staažitasude ja aastapreemia maksimil.

ÕIENDUS: Toimetaja süü tõttu sattus eelmisse numbrisse ebakompetentne informatsioon Timofei Metsniidu premeerimise kohta. Nimetatud summa ei olnud preemia, vaid maksti välja masina varuosade hankimise eest. Vabandan!

Turistina...

(Eelmise lehekülje järg) Nüüd tean vaid seda, et oma silm on kuningas: parem üks kord näha, kui üheksa korda kuulda.

Tõe huvides pidin nii mõnegi oma senise üsna kindlana näiva tõekspidamise ümber hindama.

Vaatamata sellele, et möödunud maailmasõjas sai surma iga üheksas jugoslaavlane, vaatamata sellele, et ka praegu pole mitte kõik föderatsiooni vabariigid sealse keskvoimu poliitikaga rahul, on seal siiski hoopis teine maailm, teine elulaad, valit-

sevad teised arusaamad ja arengusuunad.

Seepärast jääb hinge kriipima küsimus: miks ma 45 aastat pärast sõda nii vaeselt ja tagasihoidlikult pean elama, kuigi olen eluaeg ausalt ja oma paremate arusaamade järgi tööd rüganud?

Tuleb tunnustada, et laias maailmas on osatud siiski meist paremini töötada ja töövaevast ka enam mõnu tunda.

Aga see on juba hoopis teine jutt.

ERNI TAMMARU

Jugoslaavia—Bulgaaria
30. 09.—17. 10. 1988

Katlamajad ja saabuv talv

Pärsin asesimehelt Tõnu Rahulalt ja vanemenergeetik Kalju Luikmäelt, kuidas me soojamajandusega talveks kindlustatud o'eme.

Jutuajamisest selgus, et tänu mõningatele säästudele tuleme katlamajade kütusega aasta lõpuni otsotsaga kokku.

Tehniline sisseseade on keskuse katlamajas talveks ette valmistatud. Jääb ka üks reservkatel, millele on vaja ainult teine kütuse etteandeseüsteem vahetada. Kella 23st kuni hommikul 7ni töötavad lisaks elektroodkatlad. Teenindav personal on komplekteeritud.

Keskuse töökoja ja kaar-

halliga ei peaks samuti probleeme tekkima. Garaazi soojavarustust on vaja veel kohendada.

Lipa töökojas peaks soojaga asjad korras o'ema. Samuti on soe sees Uus-Allika ja Luuka sigalas. Viimase soojatrasiga võib muidugi ootamatusi ette tulla, kuna agressiivse keskkonna tõttu on torustik tugevalt amortiseerunud. Uute torude muretsemine suurel hulgal on aga juba omaette probleem.

Suur abi soojatootmisel on muidugi elektroodkateldest, neid on majandis momendil eksploatatsioon 14.

ERNI TAMMARU

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetus: 203502 Rapla rajoon, Raikküla skj.
telefon 64 421; 64 475
Trükiarv 400

Tasuta
Maht 0,5 trükipoognat
Tellimise nr. 3290
Rapla Trükikoda
Rapla Kalda 2

Vedas viltu

13. septembril veidi enne keskööd oli Ugo Luksil Rapla—Järvakandi tee 12. kilomeetril ootamatu kohtumine RAI meestega.

Kuna mehel oli parajasti istumise all traktor T-25, kuid ise veidi ebasoovitavate lõhnadega, siis oligi pa-handus majas. Trahv 200 rubla.

5. oktoobril kell 8.10 juhtis August Bergstein oma sõidut autot VAZ-2101 93—23 EAÐ.

Kabala—Lipa—Purku tee 7. kilomeetril jälle RAI mehed ees.

Räägi, mis räägid: juhulbasid ette näidata pole ja pealekauba vindine kah. Ja oligi 200 rubla rahakotist läinud.

Nõukogude rubla on küll kõvasti devalveerunud, kuid küllap peaks iga masinamees oma rahakotiraudade juures ikka hoosamalt valves olema. Et ei tekiks ootamatuid plaaniväliseid väljaminekuid.

JUUBELI PUHUL

70

HILDA VIHHER

13. okt.

ABIPELLUMISE PUHUL

Ingrid Vuks

ja

Mait Merdikese